

WAT MET DE VISSERIJ IN ZEEUWS - VLAANDEREN ?

Tijdens de jaarlijkse vissrijfeesten te Breskens heeft de heer Lockefer, voorzitter van de Zeeuwse visserij een opmerkelijke rede gehouden, waarin hij het vooral had over de waterverontreiniging in de Schelde en de kwoteringsmaatregelen.

Wat de waterverontreiniging betreft, ging zijn bezorgdheid vooral naar de mossel- en oesterteelt in de Oosterschelde en naar het behoud van de functie van deze tak van de Schelde als kinderkamer voor de vis, bijzonderlijk nu bepaalde vissoorten meer en meer schaarser worden.

De heer Ir. Trienstra, directeur der Visserijen is ondertussen lid geworden van de adviescommissie van het Zuiveringsbeheer.

Door zijn aandringen is de kwestie van het lozen in de Schelde ernstig onderzocht en zal de waterkwaliteit van de Oosterschelde zorgvuldig bewaakt worden. Wat de Westerschelde betreft, werd aangedrongen op een sluitend systeem van controle.

DE KWOTERING

De heer Lockefer wees op de meningsverschillen welke hieromtrent in de visserij bestaan.

Hij zei o.m. : „De meningsverschillen betreffen in hoofdzaak de uitvoering van de kwoteringsregeling — verder is er een verschil in de aksentuering van de noodzaak om subsidie te verkrijgen in de exploitatietekorten tengevolge van de kwotering, om te voorkomen, dat een groot deel der vloot uitgerangeerd zal worden.

Het standpunt van Zevibel is kort samengevat :

1. Wij zijn tegen kwotering, maar begrijpen, dat internationale regelingen, door de regeringen bekrachtigd, moeten nageleefd worden.
2. Het naleven zou gemakkelijker vallen, als de regering de nood die ontstaat, zou lenigen. Hetgeen in het kader van de O. en S. regeling gebeurt, komt alleen neer op enige tegemoetkoming (ook onvoldoende) als men vrijwillig of noodgedwongen tot likwidatie moet overgaan, hetgeen een sanering der totaal vloot zou inhouden.
3. Wij verzetten er ons tegen, om voor de jaren, dat het kan duren, eer de visstapel weer op peil is, een gedeelte van onze bedrijven te doen likwidieren. Daarom is voldoende financiële steun van de overheid gewenst. Wij waren erkentelijk voor de mogelijkheden, die door de overheid geschapen zijn, om investeringen te doen voor een goede vloot. Maar nu de overheid ons eerst geholpen heeft en geen vinger heeft uitgestoken, om nieuwbouw met terdaad te beperken, kan ze ons nu geen trap geven, die ook tot gevolg zou hebben, dat haar garanties worden aangesproken en dat bankiers, die ons ten dienste geweest zijn, mede het kind van de rekening worden.

Wij erkennen de rechtsgeldigheid van de kwoteringsmaatregelen, wij

hebben wel — vanaf het begin — veel harder aangedrongen op kompenenserende maatregelen.”

Na het verder gehad te hebben omtrent de meningsverschillen tussen Noord en Zuid, omtrent de kwotering :

„Vanuit de Stichting van de Ned. Vissers — en van daaruit alleen — moeten wij toch weer moeizaam verder om er het beste van te maken. In een vergadering als deze kunnen wij de facetten van de kwotering niet te technisch benaderen. Met technisch bedoel ik dan de techniek van de uitvoering der kwotering. Tot nu toe gold hierbij dikwijls „zoveel hoofden — zoveel zinnen” en ik geloof niet dat wij die fase al helemaal voorbij zijn. Ieder bekijkt het immers individualistisch — meestal van uit zijn eigen gezichtsveld en bemoeilijkt daardoor het vinden van een kompromis !

Als bijdrage tot een volgende discussie in Den Haag wordt door ons gesteld !

Voor de nog resterende maanden in 1975 de kwotering opschorten : een z.g. afkoelingsperiode dus, mede omdat eerst op 12 mei de eerste uitvoeringsbesluiten door het Produktschap verzonden zijn. Wij zijn in Zevibel bereid dan te vissen van maandag tot donderdagavond 18 u.

Wat 1976 aangaat, blijven wij dit gestand : dus een visweek van 4 dagen gedurende het gehele jaar. Een stilligperiode achten wij dan misschien niet meer nodig, tenzij men ons voorstel verwerpt. Maar dan evt. een stilligperiode in de paaitijd van de tong. Wij willen ook in overweging nemen, om voor 1976 over te gaan tot individuele kwotering. Dit zou altijd beter zijn dan het systeem der even en oneven nummers, dat tot vele onbillijkheden en ongerechtigheden geleid heeft.

EN DE 12-MIJLSZONE

Een belangrijk punt blijft voor ons het vissen in de 12 mijlszone. Wij zouden dit willen blijven doen, met dien verstande, dat er dan niet met kettingen gevist wordt.

Dit alles met ons duidelijk verlangen, dat in 1976 zodanige kompenenserende maatregelen worden genomen, dat onze bedrijven het hoofd boven water kunnen houden ! Dat wij het met deze laatste door ons vanaf het eerste begin gestelde voorwaarde, nog niet zo verkeerd hebben voorged, is duidelijk gebleken uit het laatst door de Stichting van de Ned. Visserij genomen initiatief, mede naar aanleiding van contacten met de Vaste Commissie voor de Visserij uit de 2e Kamer.

Hierin breekt men ook een lans voor het verkrijgen van subsidie uit het O. en S.-fonds. Men wil dan dat dit in 1976 verder in de vangst besnoeid worde (haring en schol). Dat hebben wij van Zevibel uit steeds gewild, maar dan ook voor 1975 en dan ook voor tong !

Er wordt van uitgegaan, dat uitvoering van de nieuwe kwoteringsvoorstellen gepaard zal moeten gaan met volledige kompenatie van de extra schade die de reeds

gereduceerde vloot zou ervaren. Deze kompenatie zou dan in de eerste plaats kunnen geschieden door de invoering van een stilligperiode, over welke de visserijbedrijven een kostendekkende vergoeding ontvangen. Het gaat hier dan om haring (nieuwe beperking 1975-1976 gemiddeld 50 % ten opzichte van 1974-1975) en om schol (nieuwe beperking in 1976 ten opzichte van 1975 — 25 %). In de opgezette berekening is ook een beloning voor de bemanning verwerkt op basis van het dagloon van het G.A.K. De totale kosten, verbonden aan de invoering van een stilligperiode worden geraamd op 21 miljoen gulden voor haring en op 13½ miljoen gulden voor schol. De vangst op nog niet gekwoteerde vissoorten wordt eveneens aanbevolen.

Wanneer dit initiatief kans van slagen zou hebben komen we er onmiddellijk voor op dat de tong een zelfde kompenatie gegeven wordt, ook al zal het kwantum van 9.200 ton in 1976 niet verlaagd worden. De zware klappen vallen in de tonghoek en daarom ook hier kompenatie in een evt. stilligperiode.

INTERVENTIEPRIJZEN

Naast de kwoteringsmaatregelen, moeten wij blijven ijveren voor betere interventieprijsen in E.E.G.-verband, niet slechts ééns per jaar maar als daartoe aanleiding is, meermalen per jaar te herzien en vast te stellen.

Een evenwichtige markt - prijsbeleid is noodzakelijk. Het gaat in de visserij niet alleen om conjuncturele invloeden, maar ook om structurele ! De brandstofprijzen blijven hoog, de uitoefening van de visserij zonder beperkingen zit er vooralsnog niet in. De E.E.G.-visserijpolitiek laat te wensen over, ook omdat de partners dikwijls een eigen politiek voeren. Ik ben er zeker van, dat zulks niet ligt aan onze vertegenwoordigers in Brussel uit de overheidssector, noch uit de bedrijfssector.”

x x x

Totdaar de heer Lockefer in wiens uiteenzetting verschillende gezonde zienswijzen zitten.

Ons standpunt is gekend en blijven we halstarrig volhouden.

1) De 12 mijlszone moet verboden blijven voor alle vaartuigen van 50 Br. Ton en meer.

2) In plaats van een kwoteringsstelsel, ware een tijdelijk afsluiten elk jaar van bepaalde visgronden en paaiplaatsen voor elkeen.

3) Een betere interventieprijs, die tweemaal in het jaar herzien wordt.

4) Een beperking van de vloot op basis van een bruto tonnage van minstens tien jaar geleden.

5) Het verlenen van een slooppremie, zoals thans in Holland zal toegepast worden.

Dergelijke maatregelen zouden in een paar jaar veel meer praktisch nut opleveren, dan deze thans genomen.

Maar wij zijn geen Cesar !

TALRIJKE VISSERSVAARTUIGEN LIGGEN OP

Mijnheer,

Dat de crisis zich in de visserij meer en meer doet gevoelen en dat talrijke reders in financiële moeilijkheden geraken, bewijst de vele schepen die opliggen en de vele andere die hun wissels aan de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid niet kunnen betalen en verplicht zijn om uitstel te vragen. Andere geraken in moeilijkheden of leggen hun schepen op.

Te Oostende liggen op het huidige ogenblik verschillende schepen op een koper te wachten en varen niet meer uit. Het zijn de O.72, de O.543, de N.422, de Z.452, de O.151, de O.37, de O.284, de B.4, de O.232, de Z.459, de O.313, de O.217, enz.

Wij weten niet hoe het in andere havens gaat, maar wij geraken er niet meer aan uit.

In de Rederscentrale spreekt men altijd van een witboek, maar zou men eens bij de leveranciers niet willen een lijst vragen van al de achterstallige schulden.

En wat hebben die heren al van de regering bekomen ?

Waar blijven maatregelen toege-

laten en door anderen toegepast in het kader van de E.E.G. voor brandstoffen ?

Wat wordt er gedaan om een slooppremie zoals in Holland tot aan 20.000 frank op te voeren ??

Wat doet men om onze prijzen die lager liggen dan vorig jaar, op te voeren.

En wat doet men met de reserves van de VOZOR, die de banken rijk maken en enige ambtenaars een maandelijks vergoeding bezorgen, terwijl wij met die 40 à 50 miljoen, die toch de onze zijn, een eigen verkoopsorganisatie zouden kunnen inrichten ?

Mijnheer, sedert anderhalf jaar ging men van alles doen en tot nu toe wachten we op geen stukken papier of witte boeken, maar op daden. De tussenkomsten van de E.E.G. in de minimumprijzen worden zelfs door het secretariaat niet uitbetaald. Van willekeur gesproken. En ik zou nog veel meer moeten schrijven, maar ze vagen d'er allemaal hun zolen aan. 't Zal mijn tijd wel gaan.

Een jonge reder.